

Arrest

nr. 293 739 van 5 september 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 21 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juli 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn, behorende tot de Edo etnie en het Christelijke geloof, en op 23 februari 1978 geboren te Benin City (Nigeria), waar u ook woonachtig – in Ugbor – was. U ging tot uw vierde graad secundair onderwijs naar school en deed vervolgens een opleiding haartooi.

In 1998, stierf de voodoopriester in het dorp van uw vader. In december 1998, werd uw vader hiervan op de hoogte gebracht. In januari 1999, werden er festiviteiten georganiseerde, gedurende één maand, waarop ook een nieuwe voodoopriester werd gekozen door het orakel. Deze dient daarna zijn taak op te nemen, zo niet moet hij geofferd worden aan de afgod, zodat er een nieuwe voorspelling kan gedaan worden door het orakel, en een nieuwe priester kan gekozen worden.

Noch u, noch uw familie was aanwezig op deze feesten. Vervolgens kwam er een groep mensen naar uw woning om te melden – aan uw familie, want u was op dit ogenblik niet thuis – dat het orakel u had verkozen tot nieuwe voodoopriester. Uw ouders hebben hierop geantwoord dat ze dachten dat u dit niet zou willen doen, omdat u Christen was. Toen u 's avonds thuiskwam, hebben uw ouders u dit nieuws verteld. Begin februari, kwamen ze een tweede maal langs. Ze stelden dat u geen antwoord had gegeven op hun eerste bezoek en waren boos dat uw ouders u niet gebracht hadden. Ze stelden dat u diende mee te komen, opdat u kon worden ingewijd. U heeft hierop geantwoord dat u dit niet wou doen. Er was veel discussie en uiteindelijk zijn ze boos weer vertrokken. U zelf vertrok later die dag naar uw partner S. in Ihogbe. Hij heeft uw reis gefaciliteerd – informeerde bij vrienden naar informatie omtrent een vertrek. U verbleef één week bij hem en verliet vervolgens Nigeria. U reisde, via Togo, naar Marokko. Uw oversteek naar Europa werd gefinancierd door F.. In 1999, kwam u aan in Italië. Zij wenste dat u het bedrag – 50.000 Euro – terugbetaalde via prostitutie. U heeft gewerkt in de prostitutie van augustus 1999 tot 2001. U besliste vervolgens – u had ongeveer de helft terugbetaald – om hiermee te stoppen en haar niet meer te betalen. Zij begon problemen te maken, maar u diende haar met een weerwoord en heeft haar sindsdien niet meer gezien. U leefde vervolgens verder in Italië, op basis van werkvergunningen.

Sinds uw vertrek, kwamen mensen regelmatig informeren waar u zich bevond bij uw familie in Nigeria. In 2014 ontstond een onenigheid. Uw zwangere zus werd geduwd en viel. Ze werd naar het ziekenhuis gebracht en onderging een operatie, maar haar kindje overleed. Later, stierf ook zij alsnog.

U onderhield, onder meer, contact met uw overleden zus en vader, tot haar overlijden in 2014 en zijn overlijden in december 2017. Zij vertelden u dat de mensen bleven langskomen, spioneren en informeren naar u.

Op 1 maart 2018, kwam u het Belgische grondgebied binnen. Op 10 december 2020, diende u een verzoek om internationale bescherming in.

U legt geen documenten voor ter staving van uw relaas.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt vervolging te vrezen door de aanhangers van de Afgod uit uw vader zijn geboortedorp naar aanleiding van uw weigering om voodoopriester te worden, nadat u was uitgekozen door het orakel (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 24/01/2023, hierna NPO, p. 20-30). Het CGVS hecht echter geen geloof aan uw voorgehouden vrees voor vervolging en nood aan internationale bescherming.

Ten eerste, merkt het CGVS op dat u uw eigen nood aan internationale bescherming en de ernst van uw vrees sterk ondermijnt door uw eigen gedrag. Immers, u vertoont herhaaldelijk gedrag dat haaks staat op een gegronde vrees voor vervolging.

Zo diende u uw verzoek om internationale bescherming (in België) laattijdig in. U verblijft immers al sinds 1999 in de Schengenzone (Italië) en sinds 1 maart 2018 in België (NPO, p. 16-17). Het laatste noemenswaardige incident met betrekking tot uw vrees is het overlijden van uw zus in 2014 (NPO, p. 27). Doch, vroeg u pas een eerste maal internationale bescherming aan in België – nooit in Italië – op 10 december 2020 (zie administratief dossier; NPO, p. 18). In Italië, verbleef u op basis van werkvergunningen.

Een procedure waarmee u in contact kwam via Caritas hulpverleners tijdens uw prostitutiewerk (NPO, p. 17-18). U stelde nooit asiel te hebben aangevraagd, omdat u die kans niet heeft gekregen en niemand u hierover heeft verteld. Gevraagd hoe u op de hoogte was van asiel in België, stelt u dat iemand in de kerk u hierover heeft verteld: "als je geen documenten hebt, moet je een asielaanvraag indienen," ook reeds in februari 2020, dus nog tien maanden voor uw verzoek (NPO, p. 18). Uw verklaringen bieden geen verschuiving voor uw laattijdigheid. Immers, **van iemand die beweert te vrezen voor haar leven en fysieke integriteit (NPO, p. 27), mag verwacht worden dat zij zich informeert en zich zo snel mogelijk aanbiedt bij de bevoegde instanties om internationale bescherming te vragen. Uw nalaten – uw gedrag – staat haaks op een vrees en nood aan bescherming en met uw verklaring voor uw laattijdigheid suggereert u juist dat u uit gebrek aan verblijfsdocumenten overging tot een verzoek om internationale bescherming, eerder dan uit een vrees voor vervolging.**

Daarnaast heeft u zich ook niet gewend tot de nationale autoriteiten voor bescherming (NPO, p. 30), wat de ernst van uw vrees verder ondermijnt. Bovendien dient er te worden benadrukt dat **internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming.** Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat een verzoeker om internationale bescherming de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker om internationale bescherming zich niet onder de bescherming van in casu zijn land van herkomst kan, of wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Echter, zoals hierboven door u verklaart, heeft u nooit enige moeite gedaan om zich te wenden tot de autoriteiten in uw land.

Verder is ook het feit dat u een complete desinteresse vertoont in de voodoogroep na uw vertrek, gedrag dat haaks staat op een gegronde vrees voor vervolging. U blijkt niet op de hoogte over wat er is gebeurd met de voodoogroep na uw vertrek, inclusief of er een nieuwe voodoopriester werd gekozen. U stelt hier simpelweg over dat er niemand was aan wie u deze vraag kon stellen (NPO, p. 28). Doch, merkt het CGVS op dat uw familie – volgens uw eigen verklaringen – nog regelmatig werd bezocht door mensen uit het dorp (aanhangers).

Hiermee samenhangend, blijkt u ook geheel onwetend te zijn over de rol van voodoopriester en de voodoogroep in kwestie. U weet niet wanneer de vorige voodoopriester is overleden, enkel dat het ergens in 1998 was (via familie van uw vader, gemeld in december 1998) (NPO, p. 21). U kent niet de naam van de overleden voodoopriester en stelt zelfs expliciet "ik weet niets over hem" (NPO, p. 21). U weet niet of de voodoogroep een naam heeft (NPO, p. 28). U kent niemand die lid is van de groep, en heeft dit ook niet aan uw vader gevraagd (NPO, p. 29). U weet niet hoe de nieuwe voodoopriester (zoals u) – praktisch – werd verkozen (NPO, p. 29). Gevraagd wat u weet over de rol van voodoopriester, stelt u dat u geen idee heeft, dat u daar nog nooit bent geweest, dus niet weet wat de mensen doen. Gevraagd of u iets weet over de rol, blijkt u plotseling toch wat op de hoogte, namelijk dat er mensen naar het voodooschrijn komen met hun problemen en dat de voodoopriester dan met het orakel spreekt om zo een oplossing te bekomen, alsook dat er een jaarlijks festival is om de Afgod te eren (NPO, p. 24). Gevraagd of u zich later, nadat u vernomen had dat u was uitverkozen, nog bij iemand heeft geïnformeerd naar wat de rol van voodoopriester inhield, antwoordt u ontkennend, dat u gewoon heeft geweigerd (NPO, p. 25). **Deze onwetendheid is niet verschoonbaar, aangezien u weldegelijk de mogelijkheid had om informatie te bekomen.** Immers, u stelt dat uw vader de voodoopriester wel gekend zal hebben (NPO, p. 21), mogelijks ook wel leden zal kennen (NPO, p. 29), en dat de aanhangers stelde dat uw vaders' familie op de hoogte was van alles (NPO, p. 24-25). **Opnieuw wordt er bij u gedrag vastgesteld – uw desinteresse in de voodoogroep en rol als voodoopriester – dat haaks staat op een gegronde vrees voor vervolging en nood aan internationale bescherming.**

Bijkomend, kan ook de ernst van de bezoeken van aanhangers aan uw familiale woning sterk in twijfel worden getrokken. U stelt dat ze één of twee keer per maand bleven langskomen om te informeren en spioneren, inclusief een incident waarbij uw zus werd geduwd, ten val kwam en later overleed én u schrijft het overlijden van uw vader toe aan een hartaanval ten gevolge van uw problemen. Doch, is uw familie nooit verhuisd. Tot op vandaag, wonen uw moeder en broer nog in dezelfde familiale woning (NPO, p. 4, 8-10, 12, 27-28). **De vaststelling dat zij nooit zijn verhuisd, ondermijnt opnieuw de ernst van uw vrees en vervolging.** Bovendien kon u aanvankelijk ook niet antwoorden op de vraag hoeveel keer ze zijn langsgesproken na uw vertrek – met uitzondering van uw bewering dat ze tussen uw vertrek en eind 2000 driemaal zijn langsgesproken (NPO, p. 14-15) – om

vervolgens alsnog te kunnen antwoorden dat ze één of twee keer per maand langskwamen (NPO, p. 29).

Ten tweede, bent u ook uiterst vaag omtrent uw concrete vrees ten opzichte van de voodoogroep vandaag, in het bijzonder aangezien de kern van uw relaas – namelijk dat u werd gekozen door het orakel als nieuwe voodoopriester en dit weigerde – dateert van ruim drieëntwintig jaar geleden (NPO, p. 20-24).

Door de Protection Officer gevraagd wat u vreest als u vandaag zou terugkeren naar Nigeria, antwoordt u: **"ik weet het niet. Ik zou niet weten wat er met mij zou gebeuren."** Gevraagd wat er zou gebeuren als de voodoogroep zou vaststellen dat u opnieuw in Nigeria bent, aangezien ze volgens u regelmatig op bezoek kwamen om te zien of u nog niet was teruggekeerd, antwoordt u simpelweg dat uw leven in gevaar is. Gevraagd waarom u denkt dat ze u nog zouden lastigvallen, antwoordt u achtereenvolgens: dat u niet weet waarom ze u vandaag nog zouden lastigvallen, dat uw leven nog in gevaar is, dat u denkt dat ze van plan zijn om uw familie iets aan te doen. Nogmaals gevraagd waarom u denkt dat ze u vandaag nog zouden lastigvallen, antwoordt u nu plotseling dat u nog vreest, omdat uw situatie heeft geleid tot de overlijdens van uw zus en vader (NPO, p. 27). Geconfronteerd door de Protection Officer met de onaannemelijkheid van uw actuele vrees – dat de groep u na twintig jaar nog zou blijven lastigvallen, dat er ondertussen wel een nieuwe voodoopriester zou zijn – antwoordt u vaagweg: **"ik heb geen idee of ze me nog zouden zoeken. Ik weet niet wat ze van plan zijn. Ik weet niet of ze me misschien zouden kwetsen, of iemand op mij afsturen. Ik weet niet wat ze van plan zijn"** (NPO, p. 30).

Bovendien, stelt u dat u enkel bij wijlen uw zus en vader informeerde naar of de mensen nog langskwamen op zoek naar u (NPO, p. 9-10, 13). U verklaart vervolgens dat u voor de laatste maal heeft gehoord over de groep in juni 2017, een halfjaar voor het overlijden van uw vader (NPO, p. 8, 10, 30). **Dus, ofwel toont u desinteresse in de actualiteit van uw vrees, aangezien u nog wel contact heeft met uw broer en moeder woonachtig in de familiale woning (NPO, p. 9, 12), ofwel kan de actualiteit an sich sterk in vraag worden gesteld, aangezien ze niet meer zijn langsgesproken in de laatste (bijna) zes jaar.**

Ten derde, klopt de tijdlijn van uw vertrek niet. Aanvankelijk, stelt u dat u ergens in juni of juli 1999 bent vertrokken uit Nigeria (NPO, p. 7). Deze verklaring ligt in lijn met uw verklaring dat u één maand in Marokko heeft doorgebracht en vervolgens in Italië aankwam (Verklaring DVZ d.d. 22/01/2021, hierna DVZ-V, p. 12), en stelde dat u zich vanaf augustus 1999 diende te prostitueren (NPO, p. 16). Echter, deze verklaringen komen niet overeen met uw bewering dat de aanhangers begin februari zijn langsgesproken (voor een tweede maal), dat u later die dag naar S. bent gegaan en een week later Nigeria heeft verlaten (NPO, p. 23, 25-26). Op een bepaald punt in het interview, verklaart u dan ook reeds in het begin van het jaar te zijn vertrokken, namelijk februari 1999 (NPO, p. 19). **Doch, kan dit uw eerdere, tegenstrijdige verklaringen niet verschonen.**

Ten vierde, vertonen uw verklaringen voor Dienst Vreemdelingenzaken manifeste verschillen met uw verklaringen voor het Commissariaat.

Bij DVZ, stelde u: **"in 1998/1999 is er iets gebeurd dat te maken heeft met een voodoo ritueel. Er was een voodoopriesteres gestorven en er vond een ceremonie plaats waarbij haar opvolger werd gekozen. Na de ceremonie werd ik aangeduid als haar opvolger, maar ik wou dat niet en ik heb dat geweigerd. Ze zeiden dat ik geen keuze had, want dat de voodoocrachten mij hadden gekozen. Iedereen in mijn familie wou dat ik de plaats van de priesteres innam. Dit veroorzaakte enorm veel problemen voor mij en daarom besliste ik om te vluchten."** Gevraagd wat u bedoelt met deze problemen, antwoordt u: **"ze zeiden dat ze niemand anders konden aanduiden als opvolger zolang ik nog in leven was, aangezien ik gekozen was als opvolger. De enige andere optie om iemand anders als opvolger aan te duiden, was om mij te doden"** (CGVS Vragenlijst d.d. 22/01/2021, hierna CGVS-V, p. 1-2).

Uw verklaringen voor het Commissariaat verschillen zo sterk – in combinatie met eerder gemaakte vaststellingen betreffende (de ernst van) uw vrees en nood aan internationale bescherming – dat er geen geloof meer kan worden gehecht aan de voorgehouden vervolgingsfeiten.

Ten eerste, blijkt uw voorganger geen voodoopriesteres, maar een **mannelijke voodoopriester** te zijn geweest (NPO, 20).

Ten tweede, waar u bij DVZ stelde dat iedereen in uw familie wou dat u deze plaats innam, stelt u nu dat **iedereen in uw familie mee weigerde aan de aanhangers dat u deze positie zou opnemen.** U verklaart dat noch iemand van uw familie aanwezig was op de begrafenis van de overleden voodoopriester, noch op de festiviteiten waarbij een nieuwe voodoopriester werd gekozen (NPO, p. 20, 22, 24), en stelt meermaals expliciet dat uw familie antwoordde dat u geen voodoopriester zou worden: "heel onze familie, mijn ouders en ik zeiden 'neen'" (NPO, p. 20, 22, 24-25). Voorgaande passage staat lijnrecht tegenover uw verklaringen voor de DVZ.

Ten derde, aanvankelijk verklaarde u bij DVZ dat de enige andere optie voor een nieuwe opvolger is om u eerst te doden. Een stelling die u aanvankelijk lijkt te staven op het Commissariaat: "als je die plaats niet inneemt, moet je de gevolgen onder ogen zien. Het is zo dat als de verkozene weigert de plaats in te nemen, dan moet hij geofferd worden aan de afgod. Dan pas zal het orakel een nieuwe voorspelling doen en iemand anders kiezen. Als je weigert, wordt je gedood/geofferd aan de afgod" (NPO, p. 22-23). Om vervolgens te verklaren dat er toch een derde optie blijkt te zijn, namelijk: "ofwel word ik gedood, ofwel moet ik iets anders offeren, maar wat er dan moet worden opgeofferd, weet ik niet" (NPO, p. 23). Vooreerst is het bijzonder opvallend dat u niet zou weten wat er dan geofferd zou kunnen worden in uw plaats, aangezien men kan verwachten dat u zich hierover zou informeren, minstens vooraleer het land te verlaten. Er wordt u dan ook iets verder in het onderhoud teruggekomen op deze andere mogelijkheid om iets te offeren (NPO, p. 26). Hier blijkt duidelijk dat u uw verklaringen ad hoc aanpast naargelang de vraagstelling. Waar u eerder verklaarde niet te weten wat er dan geofferd moet worden, stelt u nu dat u niets had dat u kon geven om te offeren, dat men u hierover vertelde, maar dat u niets kon gebruiken. Ondanks dat u meermaals verwijst naar '(n)iets' – een voorwerp – (NPO, p. 23, 26-27), stelt u later dat het een mens moest zijn, of in elk geval mensenbloed dat moest vergoten worden (NPO, p. 26-27). Nadat de Protection Officer u herhaaldelijk moest vragen hoe u wist dat het een andere persoon moest zijn, stelt u uiteindelijk dat de aanhangers u dit tijdens het tweede bezoek hebben verteld (NPO, p. 27). Opmerkelijk, aangezien u eerder expliciet werd gevraagd wat er allemaal werd gezegd tijdens dit tweede bezoek, maar hiervan geen melding maakte (NPO, p. 24-25) én u zoals eerder gemeld aanvankelijk stelde niet te weten wat u anders moest offeren, dit terwijl 'menselijk bloed' toch een vrij specifieke vereiste is. Uw verklaringen hierover zijn wisselend en vaag, dit terwijl met zou denken dat u zich grondig zou informeren over elke mogelijkheid om iemand anders als voodoopriester te laten aanduiden, vooraleer over te gaan tot de drastische maatregel van het verlaten van uw land.

Ten vierde, wisselt u in uw verklaringen over **wanneer ze een eerste maal zijn langsgekomen, namelijk het moment waarop ze zijn komen melden dat u was gekozen als nieuwe voodoopriester.** Aanvankelijk verklaart u dat dit na de festiviteiten was (NPO, p. 20, 22), maar later stelt u dat het reeds tijdens de festiviteiten was (NPO, p. 23-24). Bovendien, stelt u eerst – tot tweemaal toe – niet te weten wanneer ze een eerste maal zijn langsgekomen (NPO, p. 22), om later dan toch te verklaren dat het ongeveer twee weken voor het tweede bezoek, dat begin februari was, dus ergens in januari (NPO, p. 23).

Tot slot, is het ook minstens opmerkelijk te noemen dat u **zelfs nog nooit in het dorp van uw vader – dus het dorp waar u voodoopriester moest worden – bent geweest** (NPO, p. 20).

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen met betrekking tot de ernst van uw vrees en nood aan bescherming alsook de vastgestelde tegenstrijdigheden, maakt dat in uw hoofd geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen: Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State

West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De **overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja** zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. **Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.** U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen, maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt geen documenten voor die uw identiteit of reisweg ondersteunen.

Het CGVS merkt nog op dat u aanvankelijk bij DVZ verklaarde dat u een paspoort heeft gehad, maar dat dit ondertussen is vervallen. Later, op het CGVS, verklaart u nooit in het bezit te zijn geweest van een paspoort (NPO, p. 19).

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 2 februari 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

In het enige middel worden de navolgende schendingen aangevoerd:

"- schending van artikel 3 EVRM

- schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 ("vluchtelingenconventie")
- schending van artikel 48 t.e.m. 48/6 Vreemdelingenwet
- schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht".

Verzoekster stelt:

"[...]"

4. In de bestreden beslissing stelt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat verzoekster zich pas laatsttijdig heeft gewend tot de autoriteiten tot het zoeken van bescherming en dat verzoekster eveneens laatsttijdig een verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend.

Verzoekster wil benadrukken dat zij geen hulp heeft gezocht bij de Nigeriaanse autoriteiten omwille van het gebrek aan een noemenswaardige (adequate) bescherming die geboden wordt in Nigeria met betrekking tot de feiten waarvan zij slachtoffer werd. Verzoekster heeft dit toegelicht tijdens haar persoonlijk onderhoud.

Hierdoor kan het niet aan verzoekster worden verweten dat zij geen beroep heeft gedaan op de Nigeriaanse autoriteiten.

Verzoekster kwam, naar haar vertrek uit Nigeria omwille van de vrees die zij heeft voor de aanhangers van de Afgod, aan in de Schengenzone (Italië) in het jaar 1999. Verzoekster vond een manier om in haar levensonderhoud te voorzien. Zij werkte in de prostitutie van 1999 tot 2001 (ook noodgedwongen, omdat zij de prijs voor de oversteek naar Europa diende terug te betalen). Ook nadat zij gestopt was in de prostitutie zocht zij manieren om te "overleven", zoals verzoekster aangaf tijdens haar persoonlijk onderhoud. Zij kon ook verblijfsdocumenten verkrijgen in Italië op basis van het werk dat zij deed (telkens van korte duur). Uiteindelijk bleef zij in Italië tot 2018, tot zij geen mogelijkheid meer had om er te werken en zij het land moest verlaten (op zoek naar een andere manier om te overleven).

Doordat verzoekster een manier van (over)leven vond in Europa, drong er voor haar zich geen noodzaak op om ook nog een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. Verzoekster had ook een verblijfsvergunning in Italië. Zij vond steun in haar sociaal netwerk en stond eerder wantrouwig tegenover de overheid. Ook toen zij vertrok uit Italië en naar België toekwam, vond zij opnieuw steun (bescherming) binnen naar eigen sociaal netwerk. Er drong zich derhalve geen noodzaak op om ook bescherming te zoeken bij de overheid, tot op het moment dat er vanuit haar eigen gemeenschap - de "veilige haven" voor verzoekster - werd aangestuurd op het indienen van een verzoek tot internationale bescherming. Verzoekster werd door hen geïnformeerd over de procedure die zij kon indienen, net omwille van de vrees die zij heeft bij een terugkeer naar Nigeria.

Verzoekster lichtte dit toe tijdens haar persoonlijk onderhoud. Zij diende vervolgens ook effectief een aanvraag in, nadat zij ook de nodige informatie had verkregen vanuit haar eigen gemeenschap over de procedure tot internationale bescherming en de wijze waarop dit kon worden ingediend. Verzoekster was hiervan onvoldoende op de hoogte voordien.

De persoonlijke situatie van verzoekster maakt derhalve dat het laatsttijdig indienen van een verzoek tot internationale bescherming niet moet worden aanzien als een reden om de ernst van haar verzoek tot relativeren. De specifieke situatie van verzoekster spreekt deze stelling, zoals geponeerd in de bestreden beslissing, tegen.

5. Verzoekster benadrukt verder dat zij naar best vermogen een antwoord heeft proberen te formuleren op de vragen die haar werden gesteld. Zij verwijst hiervoor naar de verklaringen die zij heeft afgelegd doorheen haar verzoek tot internationale bescherming en in het bijzonder tijdens haar persoonlijk onderhoud.

Er kan geen resultaatsverplichting worden opgelegd aan verzoekster om alle gestelde vragen te beantwoorden. Het komt er echter op aan om de geloofwaardigheid van de verklaringen die verzoekster heeft afgelegd te toetsen aan haar persoonlijke situatie, waarbij op zorgvuldige wijze rekening moet worden gehouden met de persoonlijkheid en achtergrond van verzoeker.

Verzoekster genoot slechts een beperkte opleiding toen zij verbleef in Nigeria. Zij ging naar school tot de vierde graad (hetgeen zij niet heeft afgemaakt). Zij startte nadien met een opleiding haartooi om geld te kunnen verdienen. Dit lukte slechts gedeeltelijk omdat het kapsalon waar zij werkte ook sloot. Nadien moest zij opnieuw manieren zoeken om in haar levensonderhoud te kunnen voorzien. Zij kende een beperkte (gebrekkige) familiale ondersteuning en omkadering en diende zich langdurig zelf te beredderen.

Dit geldt des te meer sinds haar vertrek uit Nigeria in het jaar 1999. Verzoekster is sindsdien volledig op zichzelf aangewezen. Zij diende ook zelf haar oversteek naar Europa te bekostigen, waardoor zij noodgedwongen terechtkwam in de prostitutie.

Verzoekster leefde derhalve langdurig in "overlevingsmodus", hetgeen een belangrijke impact heeft op de herinneringen die verzoekster (nog) heeft en de vragen die verzoekster nog gesteld heeft aan (onder

meer aan haar familie) over de voodoogroep na haar vertrek uit Nigeria. Dit betreft geen “desinteresse”, zoals gesteld in de bestreden beslissing, maar het gevolg van het parcours dat verzoekster moest afleggen sinds haar vertrek uit Nigeria.

Verzoekster werd bovendien nooit van haar vrijheid beroofd. Evenmin stelde er zich een direct gevaar op uitwijzing naar Nigeria. Hierdoor informeerde verzoekster zich ook slechts beperkt over de actuele situatie van de voodoogroep of de precieze gevolgen die haar te wachten zouden staan bij een terugkeer naar Nigeria.

Het staat daarentegen wel vast dat verzoekster weigerde om de nieuwe voodoopriester te worden, waardoor zij zich afzette tegen de voodoogroep en lijnrecht inging tegen de heersende tradities. Dit geldt des te meer omdat verzoekster hierdoor inging tegen het orakel. Het is het orakel dat beslist heeft dat verzoekster de plaats moest innemen als voodoopriester. Verzoekster was dan ook duidelijk over de gevolgen hiervan: “Als je die plaats niet inneemt, moet je de gevolgen onder ogen zien. Het is zo dat als de verkozene weigert de plaats in te nemen, dan moet hij geofferd worden aan de afgod. Dan pas zal het orakel een nieuwe voorspelling doen en iemand anders kiezen. Als je weigert, wordt je gedood/geofferd aan de afgod” (verslag PO, pagina 22-23). Deze gevolgen worden door verweerder niet tegengesproken in de bestreden beslissing, waardoor de ernst en het actueel karakter van de vrees van verzoekster weldegelijk zijn aangetoond.

Verzoekster benadrukt dat zij tijdens haar persoonlijk onderhoud heeft uiteengezet welke vrees zij heeft bij een terugkeer naar Nigeria. De feiten waarover zij werd ondervraagd speelden zich reeds bijzonder lang geleden af. Verzoekster verliet Nigeria in 1999 (!). Het is daarom logisch en te verwachten dat zij zich bepaalde zaken onvoldoende kan herinneren of dat er “tegenstrijdigheden” zouden blijken uit haar verklaringen. Verzoekster heeft tijdens haar persoonlijk onderhoud toegelicht waarom zij niet kan terugkeren naar Nigeria, andermaal binnen de mogelijkheden en kennis die hij heeft (haar persoonlijke situatie) van onder meer de voodoogroep. Hieruit blijkt afdoende dat verzoekster een oprechte vrees heeft bij een terugkeer naar Nigeria omwille van de voodoogroep en de gevolgen van het weigeren om de plaats in te nemen als voodoopriester.

6. Verder kan er niet zonder meer worden gesproken over “tegenstrijdigheden” in het relaas van verzoekster, waartoe geconcludeerd wordt in de bestreden beslissing. Er zijn meerdere verklaringen mogelijk waarom er verschillen zijn tussen het verslag van het persoonlijk onderhoud en de verslagen van de interviews bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Het staat namelijk vast dat de gebeurtenissen waarover verzoekster werd ondervraagd (bv. de naam van de overleden voodoopriester) reeds bijzonder lang geleden hebben plaatsgevonden.

Door de verstreken tijdsperiode, is het bovendien niet onaannemelijk dat er zich verschillen kunnen voordoen in de herinneringen die verzoekster. De herinneringen van verzoekster zijn immers onderhevig aan vervaging, waardoor er verschillen kunnen ontstaan. Dit geldt in het bijzonder voor de data die werden bevraagd, zoals de precieze vertrekkdatum uit Nigeria of wat er zich wanneer precies heeft afgespeeld toen verzoekster nog in Nigeria verbleef.

Daarnaast benadrukt verzoekster dat zij over de essentiële zaken, met name de precieze redenen waarom zij een vrees heeft bij een terugkeer naar Nigeria, weldegelijk de belangrijkste zaken heeft toegelicht. Dat verzoekster moeite had om deze gebeurtenissen in de tijd te situeren, doet hieraan geen afbreuk.

Het oordeel van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan hierom niet worden bijgetreden.

7. De verzoekende partij wijst er verder op dat het verslag van het persoonlijk onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken hoe dan ook geen afbreuk kan doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd.

Tijdens het onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd hij niet bijgestaan door een vertrouwenspersoon of een raadsman. De leiding van het onderhoud lag volledig in handen bij de medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken, zonder enige controle. Verzoeker was volledig op zichzelf aangewezen. Verzoeker spreekt de taal niet en was volledig afhankelijk van de persoon van de Dienst Vreemdelingenzaken.

Tijdens het onderhoud werden aan de verzoekende partij vragen gesteld. Verzoeker gaf vervolgens een antwoord op de vragen die hem werden gesteld, opnieuw naar best vermogen. Op alle vragen moest kort worden geantwoord. Het werd aan verzoeker duidelijk gemaakt dat hij nadien meer kon vertellen tijdens het onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Dit onderhoud zou het belangrijkste zijn. Dit volgde verzoeker. Hij gaf zijn medewerking, maar beperkte zich tot de (meeste) hoofdlijnen.

Verzoeker heeft gedaan wat hem gevraagd werd. Hij is vervolgens volledig afhankelijk van hetgeen door de medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken werd meegedeeld en wat deze persoon vervolgens (snel) noteerde in een verslag.

Een controle op de manier waarop dit gesprek is verlopen is (nagenoeg) onbestaande.

Het enige wat kan worden vastgesteld is dat de handtekening van verzoeker is aangebracht op de handgeschreven "vragenlijst" van de Dienst Vreemdelingenzaken, waaruit kan worden bepleit dat het akkoord van hen met de inhoud hiervan wordt bevestigd. De bewijswaarde van deze handtekening is echter bijzonder relatief, aangezien hij geen bijstand had van enige vertrouwenspersoon of raadsman en hij de Nederlandse taal niet machtig is. Er kan evenmin worden nagegaan of de vragenlijst aan hem werd voorgelezen en in welke omstandigheden werd gevraagd aan hem om een handtekening te plaatsen. Van verzoeker wordt daarentegen verwacht dat hij (gewillig) zijn medewerking verleent, waardoor hij zijn handtekening plaatst als hem dat gevraagd werd. Dit geldt des te meer omdat verzoeker overtuigd was dat zijn bewoordingen correct werden genoteerd.

De bewijswaarde van het verslag bij de Dienst Vreemdelingenzaken is dan ook (bijzonder) relatief, gelet op bovenvermelde omstandigheden.

De Commissaris-generaal houdt geen rekening met de omstandigheden waarbinnen een dergelijk verslag tot stand komt (zoals hierboven uiteengezet).

Deze beslissing van het de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is echter niet met de vereiste zorgvuldigheid tot stand gekomen aangezien – ten onrechte – de omstandigheden waarbinnen het onderhoud bij de Dienst Vreemdelingen heeft plaatsgevonden niet in rekening werd genomen, terwijl dit een kernelement vormt van de reden waarom er een verschil is opgetreden met de genoteerde bewoordingen die werden genoteerd bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in vergelijking met de genoteerde bewoordingen door de medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken.

De vermeende verschillen tussen het verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zijn daarom niet van die aard om de geloofwaardigheid te ontnemen aan het asielrelaas.

8. Omwille van bovenvermelde redenen, is de verzoekende partij het niet eens met de genomen beslissing door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en dient de bestreden beslissing te worden hervormd.

In ondergeschikte orde, wijst de verzoekende partij erop dat naast de erkenning van de vluchtelingenstatus haar ook de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

Volgens de verzoekende partij zijn er hiertoe voldoende zwaarwichtige gronden om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet. De verzoekende partij verwijst daarvoor naar de actuele gekende veiligheidssituatie in Nigeria in combinatie met bovenvermelde situatie van verzoeker. Verzoekster genoot een beperkte opleiding. Zij kende een beperkte (gebrekkige) familiale ondersteuning en omkadering. Verzoekster ging slechts tot de leeftijd van zestien jaar naar school toe. Zij kende een beperkte werkervaring. Daarentegen verliet zij Nigeria in 1999 en ontbreekt zij sindsdien een familiaal of sociaal netwerk om te voorzien in haar levensonderhoud, waardoor zij vreest niet meer te kunnen voorzien in haar essentiële levensbehoeften.

De verzoekende partij vraagt daarom, in ondergeschikte orde, tot het toekennen van de subsidiaire bescherming."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden

in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Inzake verzoeksters opmerkingen over de gehooromstandigheden bij de Dienst Vreemdelingenzaken, dient benadrukt dat verzoekster in algemene bewoordingen spreekt over deze omstandigheden en op geen enkele wijze concreet aantoonst dat het interview bij de DVZ in dergelijke omstandigheden doorging, laat staan dat de verklaringen hierdoor zouden zijn beïnvloed.

Wat betreft het gegeven dat verzoekster haar verklaringen bij de DVZ zonder bijstand van een advocaat heeft afgelegd, dient benadrukt dat reeds herhaaldelijk werd beslist dat de asielprocedure geen jurisdictionele procedure is, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de Vreemdelingenwet. Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat zodat verzoekster niet aantoonst hoe zij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft. Hoe dan ook toont verzoekster niet *in concreto* aan op welke wijze de bijstand van een advocaat een weerslag zou kunnen hebben gehad op de verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, temeer gezien zij het verslag, nadat het werd voorgelezen, heeft ondertekend voor goedkeuring, zodat, bij gebrek aan bewijs van het tegendeel, datgene wat erin werd opgenomen wordt geacht overeen te stemmen met haar verklaringen.

Waar in het verzoekschrift wordt geargumenteerde dat de bewijswaarde van deze handtekening echter bijzonder relatief is, aangezien verzoekster geen bijstand had van enige vertrouwenspersoon of raadsman en de Nederlandse taal niet machtig is en evenmin kan worden nagegaan of de vragenlijst aan verzoekster werd voorgelezen en in welke omstandigheden werd gevraagd aan verzoekster om een handtekening te plaatsen, kan slechts worden vastgesteld dat verzoekster zich beperkt tot hypothetische stellingen, maar niet ontkent dat het verslag van de vragenlijst nadien aan haar werd voorgelezen in het Engels, noch dat zij vervolgens ondertekende.

Verder blijkt ook uit de overige uitleg in het verzoekschrift dat verzoekster de taal van de ambtenaar die het interview afnam wel degelijk verstond en dat zij diens instructies kon volgen en derhalve overwogen kon antwoorden op de gestelde vragen. Te dezen dient opgemerkt dat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de asielzoekster geenszins ontslaat van de medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk de asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Immers, de asielzoekster wordt er bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken op gewezen dat wordt verwacht dat zij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot haar vlucht hebben geleid.

Ondanks het feit dat de vragenlijst aldus niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoekster worden verwacht dat zij alle wezenlijke elementen uit haar asielrelaas vermeldde.

5. De bestreden beslissing stelt:

“Zo diende u uw verzoek om internationale bescherming (in België) laattijdig in. U verblijft immers al sinds 1999 in de Schengenzone (Italië) en sinds 1 maart 2018 in België (NPO, p. 16-17).

*Het laatste noemenswaardige incident met betrekking tot uw vrees is het overlijden van uw zus in 2014 (NPO, p. 27). Doch, vroeg u pas een eerste maal internationale bescherming aan in België – nooit in Italië – op 10 december 2020 (zie administratief dossier; NPO, p. 18). In Italië, verbleef u op basis van werkvergunningen. Een procedure waarmee u in contact kwam via Caritas hulpverleners tijdens uw prostitutiewerk (NPO, p. 17-18). U stelde nooit asiel te hebben aangevraagd, omdat u die kans niet heeft gekregen en niemand u hierover heeft verteld. Gevraagd hoe u op de hoogte was van asiel in België, stelt u dat iemand in de kerk u hierover heeft verteld: "als je geen documenten hebt, moet je een asielaanvraag indienen," ook reeds in februari 2020, dus nog tien maanden voor uw verzoek (NPO, p. 18). Uw verklaringen bieden geen verschoning voor uw laattijdigheid. Immers, **van iemand die beweert te vrezen voor haar leven en fysieke integriteit (NPO, p. 27), mag verwacht worden dat zij zich informeert en zich zo snel mogelijk aanbiedt bij de bevoegde instanties om internationale bescherming te vragen. Uw nalaten – uw gedrag – staak haaks op een vrees en nood aan bescherming en met uw verklaring voor uw laattijdigheid suggereert u juist dat u uit gebrek aan verblijfsdocumenten overging tot een verzoek om internationale bescherming, eerder dan uit een vrees voor vervolging.**"*

Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoekster om internationale bescherming, die beweert haar land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa in 1999 of, van wanneer zij daartoe de kans heeft sinds haar aankomst in België in maart 2018, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoekster naliet dit te doen en gedurende vele jaren talmde alvorens zulk verzoek in te dienen in december 2020, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in haar hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoeksters algehele geloofwaardigheid.

Verzoeksters verweer, met name dat ze een manier van (over)leven vond - prostitutie, verblijfsdocumenten op basis van werkcontracten, een eigen sociaal netwerk -, kan niet aanvaard worden als dienstig verweer ten aanzien van de voorstaande motivering waaruit blijkt dat verzoeksters getalm, ondanks een verblijf sinds véle jaren in Europa, een manifeste aanduiding is dat zij geen nood heeft aan internationale bescherming.

6. De bestreden beslissing stelt:

"Ten tweede, bent u ook uiterst vaag omtrent uw concrete vrees ten opzichte van de voodoogroep vandaag, in het bijzonder aangezien de kern van uw relaas – namelijk dat u werd gekozen door het orakel als nieuwe voodoopriester en dit weigerde – dateert van ruim drieëntwintig jaar geleden (NPO, p. 20-24).

Door de Protection Officer gevraagd wat u vreest als u vandaag zou terugkeren naar Nigeria, antwoordt u: **"ik weet het niet. Ik zou niet weten wat er met mij zou gebeuren."** Gevraagd wat er zou gebeuren als de voodoogroep zou vaststellen dat u opnieuw in Nigeria bent, aangezien ze volgens u regelmatig op bezoek kwamen om te zien of u nog niet was teruggekeerd, antwoordt u simpelweg dat uw leven in gevaar is. Gevraagd waarom u denkt dat ze u nog zouden lastigvallen, antwoordt u achtereenvolgens: dat u niet weet waarom ze u vandaag nog zouden lastigvallen, dat uw leven nog in gevaar is, dat u denkt dat ze van plan zijn om uw familie iets aan te doen. Nogmaals gevraagd waarom u denkt dat ze u vandaag nog zouden lastigvallen, antwoordt u nu plotseling dat u nog vreest, omdat uw situatie heeft geleid tot de overlijdens van uw zus en vader (NPO, p. 27). Geconfronteerd door de Protection Officer met de onaannemelijkheid van uw actuele vrees – dat de groep u na twintig jaar nog zou blijven lastigvallen, dat er ondertussen wel een nieuwe voodoopriester zou zijn – antwoordt u vaagweg: **"ik heb geen idee of ze me nog zouden zoeken. Ik weet niet wat ze van plan zijn. Ik weet niet of ze me misschien zouden kwetsen, of iemand op mij afsturen. Ik weet niet wat ze van plan zijn"** (NPO, p. 30).

Bovendien, stelt u dat u enkel bij wijlen uw zus en vader informeerde naar of de mensen nog langskwamen op zoek naar u (NPO, p. 9-10, 13). U verklaart vervolgens dat u voor de laatste maal heeft gehoord over de groep in juni 2017, een halfjaar voor het overlijden van uw vader (NPO, p. 8, 10, 30). **Dus, ofwel toont u desinteresse in de actualiteit van uw vrees, aangezien u nog wel contact heeft met uw broer en moeder woonachtig in de familiale woning (NPO, p. 9, 12), ofwel kan de actualiteit an sich sterk in vraag worden gesteld, aangezien ze niet meer zijn langsgesproken in de laatste (bijna) zes jaar."**

De loutere citering van haar verklaringen tijdens het gehoor (*in casu* p. 22 – 23), het verwijzen naar een "overlevingsmodus" sinds haar vertrek uit Nigeria en het volharden in de ernst van haar vrees is niet dienstig ter weerlegging van de voorstaande pertinente motivering.

Verzoekster dient aan te tonen dat in haar hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor zij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in haar land van herkomst. Zulks houdt in dat de vrees actueel moet zijn. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet zijn oordeel aldus steunen op de feitelijke situatie op het ogenblik van dit oordeel (artikel 48/6, § 5 a) van de Vreemdelingenwet). Deze stelling vloeit voort uit de definitie van het woord vluchteling in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Het wezenlijke criterium in deze definitie is de 'gegronde vrees voor vervolging'. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is de vraag of verzoekster thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico op vervolging in haar land van oorsprong. De vrees moet bovendien gegrond zijn, wat wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig is maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd, *quod non in casu*.

7. Inzake verzoeksters aangevoerde vrees omdat zij weigerde de nieuwe voodoopriester te worden stelt de bestreden beslissing onder meer:

"Hiermee samenhangend, blijkt u ook geheel onwetend te zijn over de rol van voodoopriester en de voodoogroep in kwestie. U weet niet wanneer de vorige voodoopriester is overleden, enkel dat het ergens in 1998 was (via familie van uw vader, gemeld in december 1998) (NPO, p. 21). U kent niet de naam van de overleden voodoopriester en stelt zelfs expliciet "ik weet niets over hem" (NPO, p. 21). U weet niet of de voodoogroep een naam heeft (NPO, p. 28). U kent niemand die lid is van de groep, en heeft dit ook niet aan uw vader gevraagd (NPO, p. 29). U weet niet hoe de nieuwe voodoopriester (zoals u) – praktisch – werd verkozen (NPO, p. 29). Gevraagd wat u weet over de rol van voodoopriester, stelt u dat u geen idee heeft, dat u daar nog nooit bent geweest, dus niet weet wat de mensen doen. Gevraagd of u iets weet over de rol, blijkt u plotseling toch wat op de hoogte, namelijk dat er mensen naar het voodooschrijn komen met hun problemen en dat de voodoopriester dan met het orakel spreekt om zo een oplossing te bekomen, alsook dat er een jaarlijks festival is om de Afgod te eren (NPO, p. 24). Gevraagd of u zich later, nadat u vernomen had dat u was uitverkozen, nog bij iemand heeft geïnformeerd naar wat de rol van voodoopriester inhield, antwoordt u ontkennend, dat u gewoon heeft geweigerd (NPO, p. 25). **Deze onwetendheid is niet verschoonbaar, aangezien u weldegelijk de mogelijkheid had om informatie te bekomen.** Immers, u stelt dat uw vader de voodoopriester wel gekend zal hebben (NPO, p. 21), mogelijks ook wel leden zal kennen (NPO, p. 29), en dat de aanhangers stelde dat uw vaders' familie op de hoogte was van alles (NPO, p. 24-25). **Opnieuw wordt er bij u gedrag vastgesteld – uw desinteresse in de voodoogroep en rol als voodoopriester – dat haaks staat op een gegronde vrees voor vervolging en nood aan internationale bescherming.** **Bijkomend, kan ook de ernst van de bezoeken van aanhangers aan uw familiale woning sterk in twijfel worden getrokken.** U stelt dat ze één of twee keer per maand bleven langskomen om te informeren en spioneren, inclusief een incident waarbij uw zus werd geduwd, ten val kwam en later overleed én u schrijft het overlijden van uw vader toe aan een hartaanval ten gevolge van uw problemen. Doch, is uw familie nooit verhuisd. Tot op vandaag, wonen uw moeder en broer nog in dezelfde familiale woning (NPO, p. 4, 8-10, 12, 27-28). **De vaststelling dat zij nooit zijn verhuisd, ondermijnt opnieuw de ernst van uw vrees en vervolging.** Bovendien kon u aanvankelijk ook niet antwoorden op de vraag hoeveel keer ze zijn langsgesproken na uw vertrek – met uitzondering van uw bewering dat ze tussen uw vertrek en eind 2000 driemaal zijn langskomen (NPO, p. 14-15) – om vervolgens alsnog te kunnen antwoorden dat ze één of twee keer per maand langskwamen (NPO, p. 29).

[...]

Ten vierde, vertonen uw verklaringen voor Dienst Vreemdelingenzaken manifeste verschillen met uw verklaringen voor het Commissariaat.

Bij DVZ, stelde u: "in 1998/1999 is er iets gebeurd dat te maken heeft met een voodooritueel. Er was een voodoopriesteres gestorven en er vond een ceremonie plaats waarbij haar opvolger werd gekozen. Na de ceremonie werd ik aangeduid als haar opvolger, maar ik wou dat niet en ik heb dat geweigerd. Ze zeiden dat ik geen keuze had, want dat de voodoocrachten mij hadden gekozen. Iedereen in mijn familie wou dat ik de plaats van de priesteres innam. Dit veroorzaakte enorm veel problemen voor mij en daarom besliste ik om te vluchten." Gevraagd wat u bedoelt met deze problemen, antwoordt u: "ze zeiden dat ze niemand anders konden aanduiden als opvolger zolang ik nog in leven was, aangezien ik gekozen was als opvolger. De enige andere optie om iemand anders als opvolger aan te duiden, was om mij te doden" (CGVS Vragenlijst d.d. 22/01/2021, hierna CGVS-V, p. 1-2).

Uw verklaringen voor het Commissariaat verschillen zo sterk – in combinatie met eerder gemaakte vaststellingen betreffende (de ernst van) uw vrees en nood aan internationale bescherming – dat er geen geloof meer kan worden gehecht aan de voorgehouden vervolgingsfeiten.

Ten eerste, blijkt uw voorganger geen voodoopriesteres, maar een **mannelijke voodoopriester** te zijn geweest (NPO, 20).

Ten tweede, waar u bij DVZ stelde dat iedereen in uw familie wou dat u deze plaats innam, stelt u nu dat **iedereen in uw familie mee weigerde aan de aanhangers dat u deze positie zou opnemen**. U verklaart dat noch iemand van uw familie aanwezig was op de begrafenis van de overleden voodoopriester, noch op de festiviteiten waarbij een nieuwe voodoopriester werd gekozen (NPO, p. 20, 22, 24), en stelt meermaals expliciet dat uw familie antwoordde dat u geen voodoopriester zou worden: "heel onze familie, mijn ouders en ik zeiden 'neen'" (NPO, p. 20, 22, 24-25). Voorgaande passage staat lijnrecht tegenover uw verklaringen voor de DVZ.

Ten derde, aanvankelijk verklaarde u bij DVZ dat de enige andere optie voor een nieuwe opvolger is om u eerst te doden. Een stelling die u aanvankelijk lijkt te staven op het Commissariaat: "als je die plaats niet inneemt, moet je de gevolgen onder ogen zien. Het is zo dat als de verkozene weigert de plaats in te nemen, dan moet hij geofferd worden aan de afgod. Dan pas zal het orakel een nieuwe voorspelling doen en iemand anders kiezen. Als je weigert, wordt je gedood/geofferd aan de afgod" (NPO, p. 22-23). Om vervolgens te verklaren dat er toch een derde optie blijkt te zijn, namelijk: **"ofwel word ik gedood, ofwel moet ik iets anders offeren, maar wat er dan moet worden opgeofferd, weet ik niet"** (NPO, p. 23). Vooreerst is het bijzonder opvallend dat u niet zou weten wat er dan geofferd zou kunnen worden in uw plaats, aangezien men kan verwachten dat u zich hierover zou informeren, minstens vooraleer het land te verlaten. Er wordt u dan ook iets verder in het onderhoud teruggekomen op deze andere mogelijkheid om iets te offeren (NPO, p. 26). Hier blijkt duidelijk dat u uw verklaringen ad hoc aanpast naargelang de vraagstelling. Waar u eerder verklaarde niet te weten wat er dan geofferd moet worden, stelt u nu dat u niets had dat u kon geven om te offeren, dat men u hierover vertelde, maar dat u niets kon gebruiken. Ondanks dat u meermaals verwijst naar '(n)iets' – een voorwerp – (NPO, p. 23, 26-27), stelt u later dat het een mens moest zijn, of in elk geval mensenbloed dat moest vergoten worden (NPO, p. 26-27). Nadat de Protection Officer u herhaaldelijk moest vragen hoe u wist dat het een andere persoon moest zijn, stelt u uiteindelijk dat de aanhangers u dit tijdens het tweede bezoek hebben verteld (NPO, p. 27). Opmerkelijk, aangezien u eerder expliciet werd gevraagd wat er allemaal werd gezegd tijdens dit tweede bezoek, maar hiervan geen melding maakte (NPO, p. 24-25) én u zoals eerder gemeld aanvankelijk stelde niet te weten wat u anders moest offeren, dit terwijl 'menselijk bloed' toch een vrij specifieke vereiste is. Uw verklaringen hierover zijn wisselend en vaag, dit terwijl met zou denken dat u zich grondig zou informeren over elke mogelijkheid om iemand anders als voodoopriester te laten aanduiden, vooraleer over te gaan tot de drastische maatregel van het verlaten van uw land.

Ten vierde, wisselt u in uw verklaringen over **wanneer ze een eerste maal zijn langsgeskomen, namelijk het moment waarop ze zijn komen melden dat u was gekozen als nieuwe voodoopriester**. Aanvankelijk verklaart u dat dit na de festiviteiten was (NPO, p. 20, 22), maar later stelt u dat het reeds tijdens de festiviteiten was (NPO, p. 23-24). Bovendien, stelt u eerst – tot tweemaal toe – niet te weten wanneer ze een eerste maal zijn langsgeskomen (NPO, p. 22), om later dan toch te verklaren dat het ongeveer twee weken voor het tweede bezoek, dat begin februari was, dus ergens in januari (NPO, p. 23).

Tot slot, is het ook minstens opmerkelijk te noemen dat u **zelfs nog nooit in het dorp van uw vader – dus het dorp waar u voodoopriester moest worden – bent geweest** (NPO, p. 20).

[...]

Het CGVS merkt nog op dat u aanvankelijk bij DVZ verklaarde dat u een paspoort heeft gehad, maar dat dit ondertussen is vervallen. Later, op het CGVS, verklaart u nooit in het bezit te zijn geweest van een paspoort (NPO, p. 19)."

De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het uiteengezette vluchtrelaas.

Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft.

Zij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen inzake het voorgehouden relaas door de incoherenties en inconsistentie in het relaas te wijten aan haar beperkte opleiding en haar vertrek in 1999, het poneren van een vrees voor vervolging omdat ze weigerde voodoopriester te worden en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder.

In de mate dat ze verwijst naar de omstandigheden van het gehoor bij DVZ om haar verklaringen te verschonen, verwijst de Raad naar hetgeen dienaangaande wordt gesteld in dit arrest onder punt 4.

Verzoekster slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

9. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de deelstaat Edo in Nigeria geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf september tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS